

УДК 378:347.96:372.461 (043.2)

Велікян Л.

*Національний авіаційний університет, Київ***НАЙУЖИВАНІШІ ПОМИЛКИ У МОВЛЕННІ ЮРИСТА**

Сьогодні в умовах розбудови демократичної правової держави значення та роль юриспруденції набуває особливої важливості. Важко не погодитися, що юриспруденція тісно пов'язана із мовою та мовленням її представників, що є показником їх поваги до норм законів та до людей, чий права вони захищають. Тому кожен юрист, а особливо представник влади, зобов'язаний дотримуватися норм української мови та з повагою ставитися до неї.

Уміння складати тексти офіційного листа, відповісти на запит, оформити заяву багато в чому визначає ефективність роботи юриста, визначає його імідж і культуру.

У своїй професійній діяльності юрист повинен працювати з великої кількістю усних і письмових текстів. Документ, який виявляє мовну безпорадність юриста і складений без знання стильових норм, може бути розцінений як антиреклама, що тягне за собою зниження серйозності ставлення до сприйнятої інформації.

Необхідно відзначити, що в практиці юриста зустрічаються тексти, що мають жорстку формальну регламентацію, але є й такі, які відрізняються більш вільною формою. У процесі використання письмової форми юрист має можливість довше та ретельніше обдумувати кожне своє слово, кожне речення, він будує свою промову поступово, виправляючи та доповнюючи в процесі всі неточності та помилки, що в результаті якісно сприяє виробленню та застосуванню більш складних синтаксичних конструкцій, ніж це властиво усному мовленню. Варто також пам'ятати, що такі риси усного мовлення, як повтори, незакінчені конструкції, в письмовому тексті будуть стилістичними помилками.

В процесі дослідження основних помилок у мовленні юристів було визначено:

- 91% у загальному мовленні складають орфоепічні та акцентні помилки, які подеколи перешкоджає нормальному сприйманню інформації;
- 85% лексичних помилок із загального мовленнєвого фону;
- 64% складають синтаксичні помилки, поєднання слів у реченні, неузгоджені закінчення елементів словосполучень, неправильна послідовність членів речення.

Таким чином, загальну картину можна представити таким чином: жоден із посадовців не володіє досконало усіма нормами державної мови, вони часто припускаються помилок у формулюванні речень, не володіють загальними риторичними вимогами.

Отже, помилки в мовленні посадових осіб та інших представників юриспруденції свідчать про їх низький рівень знань основних норм української мови. Саме тому спроби удосконалення культури усного мовлення є дуже актуальним питанням, пов'язаним із підвищенням професіоналізму юриста. І лише наполеглива праця, з урахуванням поважного ставлення до власної мови і високого рівня свідомості, може вирішити цю проблему.

Науковий керівник: Онуфрійчук Г.І., викладач